

nok have Lyſt til at minde den ærede Ordfører og nogle af hans Venner om den Stilling, de indtogte til dette Spørgsmaal iſſor, inden Opløsningen havde fundet Sted. Mere ſkal jeg ikke ſige.

Sag: Jeg hørte med ſtor Interesſe paa den ærede Ordfører, da han idag aabnede Forhandlingen. Der var noget tiltalende, ja, jeg kan ſige, ligefrem Bedaarende i hans Foredrag, idetmindſte virkede det ſaa bedaarende paa mig, at jeg begyndte at opkaſte Lovol, om ogſaa det Standpunkt, hvorpaa jeg og mine Meningsfæller have ſtaaet overfor den foreliggende Sag, var rigtig. Han talte ſaa varmt, ſaa overbeviſende om, at man ikke havde nogenſomhelſt ſkjult Henſigt eller Vitante med ſin Optraeden, men alene havde Sagen ſelv for Øie, at jeg virkelig begyndte at faade en Fornemmelse af, at jeg mulig havde gjort ham og Meningsfæller Uret ved at tro, at de kun benyttede diſe Spørgsmaal til at opnaa andre politiske Formaal. Efterat flere af diſe Meningsfæller havde udtalt ſig, kom jeg imidlertid ſnart paa det Rene med, at denne ſlygtige, ſkjønne Drøm holdt ikke Stik. Navnlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) ſagde jo klart og rent ud af Munden, at han i Grunden ſlet ikke brød ſig om noget af de tre Punkter. Alſaa er og bliver det jo dog viſt, at man benytter diſe tre Punkter egentlig kun ſom Vaaben til at fremme politiske Formaal (Berg: Ja, Miniſteriet!). Nei, imod Miniſteriet. (Berg: Nei, Miniſteriet bruger dem paa den Maade!). Ja, jeg har her kun holdt mig til Udtalelſer fra den ærede Ordfører og fra Medlemmet af Flertallet, ſaa jeg maa ogſaa her bede om, at mine Ord kun finder Anvendelse paa dem. Endnu blev der fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds en enkelt Sætning, der efter min Mening er ſaa uholdbar, at den ſtrax maa mødes med Modſigelse. Han indrømmede, at vor Grundlov ikke hjemler den Paastand, at Rigsdagsmændene og navnlig Folkethingmændene ſkulde være afhængige af nogen Inſtrux fra deres Velgeere. Det er klart nok, at Grundloven udtrykkelig har tilſigtet, at Velgerne ved deres Valg fornemlig havde at ſøge ſaadanne Mænd, der paa Grund af deres Fædrelandsſind, Dygtighed og den fulde Beſiddelse af deres Villid kunde værgede deres Interesſer efter egen Overbeviſning uden Henſyn til, om det ſtemmede med Velgerenes Anſkueller. . . . (Dønnergård: Hør!) Meget rigtig, ſom det ærede Medlem ſiger, Hør! Det glæder mig, at det er fra et Medlem af Flertallet, at dette Hør kommer; thi det vil jeg altid bede om maa blive ſaſtholdt; ſaa tror jeg, at vi ville komme borti fra mange Vilfarelſer, ſom ofte udtales her. Naar det alſaa er givet, at efter

Grundloven have Velgerne ingenſomhelſt Ret til umiddelbart at paavirke Rigsdagsmændene med Henſyn til deres Standpunkt her i Salen, ſaa falder det hele Raſonnement borti, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds opſtillede om, at en Appel fra Regjeringen til Velgerne forandrede væſentlig Situationen. Regjeringens Appel til Velgerne eller Opløsning af Folkethinget kan ikke indeholde andet end det Spørgsmaal til Velgerne: „Have I ikke andre Mænd, der bedre kunne løſe de vanſkelige Opgaver, der foreligge?“ og da have Velgerne ganſke viſt deres fulde Frihed til at vælge de ſamme Mænd og ſige: Deſtoværrer, nei, det have vi ikke; det er de dygtigſte, vi have; vi kunne ikke ſtaffe dem bedre. Andet betyder Valget ikke, og ſaa ſtaaer Regjeringen overfor de ſamme Mænd og maa ſelvſjælgelig optage Raaden af Forhandlingen igjen og ſe, hvorledes den beſt kan lide ſig igjennem med dem. Det tror jeg beſtemt, at Ingen, der med uheldet Blik vil løſe Grundloven eller ſøge at opfatte Henſigten af dens Beſtemmelſe, kan tage fejl i. Men der er et andet Punkt, jeg vil tillade mig at lægge mine ærede Kolleger paa Hjerte fra alle Sider, baa de ærede Ordfører og alle de Andre, der have talt baa de under denne Forhandling og alle de foregaaende; vi have havt om Uoverensſtemmelſerne mellem Regjeringen og Rigsdagen og mellem Thingene indbyrdes. Om Et ſynes Alle at være enige, at det nemlig er deres Soveformaal at værne om Folkethingets grundlovhjemlede Rettigheder, Magt og Indflydſe. Det tror jeg, uden at riſikere at blive modſagt af de Herrer, at turde paaſtaa, at de alle ere enige i at have til Formaal. Men nu kan jeg dog ikke tilbageholde det Spørgsmaal: Ero de Herrer da virkelig, at Folkethingets Magt og Indflydſe har vundet ved den Politik eller den Taktik, ſom fra Flertallets Side er bleven fulgt i den ſidſte halve Snees Aar? Er Folkethinget virkelig derved blevet en mægtigere og betydningſfuldere Faktor i det politiske Liv eller i den lovgivende Magt? Jeg tror, at, naar man vil ſe hen til Erfaringerne andre Steder, vil man beſtandig finde, at det Kammer eller det Thing, der med den ſtørſte Varme omfatter Landets almindelige Interesſer, og med den ſtørſte Dygtighed værnere om dem ved Tilveiebringelse af gavnlige Reforme og Love, vil derigjennem uundgaelig erhverve ſig den ſtørſte Magt og Indflydſe; men jeg tror ikke, at man ſkal kunne paaviſe noget Sted, hvor et Kammer har vundet forøget Magt og Indflydſe, end ſige Villid hos de øvrige Faktorer ved at ſtille ſig gjenſtridigt, uirksomt eller overhovedet paa det Standpunkt, hvor det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) ſtillede ſig, at ville Intetſomhelſt gjøre under de nuværende